

**การเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี**

พิกุล สายดวง

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

e-mail: pookpik_20092021@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 2) ศึกษาแนวทางการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 3) พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 75 คน ได้แก่ กลุ่มผ้า กลุ่มของใช้ และกลุ่มอาหารเครื่องดื่มและสมุนไพร จำนวน 225 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน รวมทั้งหมด จำนวน 180 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกอบรม แบบทดสอบการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสำรวจความต้องการในการเข้าร่วมอบรม แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบสอบถามเพื่อทราบสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่า t-test (Dependent Samples) หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีสมรรถนะและศักยภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.60$) 2) แนวทางในการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพทักษะทางภาษาอังกฤษ ของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ($\bar{X} = 4.29$) 3) สมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผ้า กลุ่มของใช้ และกลุ่มอาหาร เครื่องดื่มและสมุนไพร มีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

คำสำคัญ : สมรรถนะ, ศักยภาพ, กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน, ประชาคมอาเซียน

Improving Use of The English Language and Increasing the Performance of The Entrepreneur English Language to Promote Local Products in Ubon Ratchathani; Associated with The One Tambon One Product (OTOP) Initiative; to The Wider ASEAN Community: Ubon Ratchathani Province

Pikul Saiduang

Department of English, Faculty of Humanities and Social Sciences

Ubon Ratchathani Rajabhat University

e-mail: pookpik_20092021@hotmail.com

ABSTRACT

The findings of this study were as follows: Firstly, this research aims to assess the potential use of the English language to promote local products. The local products are connected to the OTOP initiative; furthermore, the products are all from Ubon Ratchathani province. Secondly, this research aims to examine ways to increase the use of the English language In Ubon Ratchathani so that OTOP product promotion can materialize successfully within the ASEAN community. Thirdly, this research aims to improve the language of the entrepreneur community in Ubon Ratchathani with a view to improving the promotion and trade of products associated with the OTOP initiative. Finally, the research seeks to determine satisfaction with the development of the use of English within the entrepreneur community in Ubon Ratchathani. This research is a quantitative research study; the subjects in this study were an experimental group of entrepreneurs who had a Community Product (OTOP) in Ubon Ratchathani province. In this research, the population consisted of three groups of 75 entrepreneurs, totalling 225. The sample sizes were three groups of 60 entrepreneurs, totalling 180. Sampling was purposive sampling method. The first element to the training package was a test to measure English communication skills. The test was carried out before and after the training had been conducted, so that the skills and progress acquired through training could be evaluated fairly. The test subjects

needed to attend training to improve communication skills in English. After the post training test, test subjects were given a satisfaction assessment. After the satisfaction assessment, data analysis was carried out and conclusions were made based on the facts raised from the study. Surveys were given to those who attended training to improve communication skills in English. And satisfaction assessment skills to speak the English to communicate was used with the data analysis and conclusions based on facts. The data were analyzed by the SPSS program. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation and t-test. The results showed that: 1) The entrepreneurs who were involved in the OTOP initiative in Ubon Ratchathani province demonstrated that they could improve their spoken English to that of a higher level of proficiency. ($\bar{X} = 3.60$) 2) The entrepreneurs who were involved in the OTOP initiative in Ubon Ratchathani province demonstrated that they wanted to improve their English language skills. The skill which they wanted to improve the most was the skill of speaking. ($\bar{X} = 4.29$) 3) The entrepreneurs were tested in three groups. The first group was made up of fabric entrepreneurs. The second group was made up of entrepreneurs who specialized in appliances. The third group was made up of entrepreneurs who specialize in food and herbal drinks. The results of the post-test were that the groups achieved a statistical level of .01. 4) The fourth result found that the entrepreneurs (OTOP) in Ubon Ratchathani province had a high level of satisfaction with the skills that they had learnt. ($\bar{X} = 4.02$)

Keywords : Improving; Increasing the performance; Entrepreneur; ASEAN Community

บทนำ

ประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศทางด้านเศรษฐกิจ โดยต้องเร่งรัดการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การขับเคลื่อน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยจะต้องใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับ ภูมิภาคและโลก อาทิ การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน การขยายตัวของชีวอำนาจทางเศรษฐกิจ ใหม่ในเอเชียโดยเฉพาะการดำเนินนโยบายของชีวอำนาจทางเศรษฐกิจเหล่านั้นกับประเทศ เพื่อนบ้านของไทย รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงด้านตลาดในโลก ในขณะที่การพัฒนาปรับปรุงด้าน สมรรถนะในการแข่งขันโดยเฉพาะด้านปัจจัยการผลิตจะต้องสัมพันธ์และร่วมพัฒนาในฐานะ หน้าที่ส่วนที่เสมอกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศสมาชิกในอาเซียนมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านปัจจัย แรงงาน พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ ฐานและห่วงโซ่การผลิตและการแปรรูป ตลอดจนการ เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ และยังมีความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องเปิดกว้างต่อตลาดเงินและ ตลาดทุนที่มีศักยภาพโดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน และเอเชียแปซิฟิกเพื่อรองรับการขยายตัว ทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11, 2555) เพื่อให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเข้มแข็งและมีคุณภาพจึงต้องมีการดำเนิน งานตามมาตรการระยะยาวเพื่อแก้ปัญหา โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้อง ให้ความสำคัญเพราะสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนมาก มาตราการหนึ่งที่สำคัญคือ การเร่งพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาคนอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะการลงทุนทางการศึกษาช่วยพัฒนา ศักยภาพ ความรู้ความสามารถและทักษะ ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพหรือการ มีงานทำ ทั้งนี้ Levinger (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลแตกต่างกัน ทั้งในด้านระดับผลผลิตที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตและรายได้ต่อหัว ดังนั้นการลงทุนด้าน ทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาตลอดชีพ ให้ผลตอบแทนอย่าง น่าพอใจเท่า ๆ กับผลตอบแทนจากการลงทุนทางด้านวัตถุ ทั้งนี้การศึกษาจะส่งผลโดยตรงต่อ การเติบโตทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตและรายได้ของกำลังแรงงาน รวมทั้งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสังคม ด้วยเหตุนี้ การให้ความสำคัญกับการลงทุนด้าน การพัฒนาคนอย่างต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่สุดที่จะฟื้นฟูประเทศ ทำให้การพัฒนา ประเทศเกิดความยั่งยืนได้ในที่สุด

ในเมื่อการลงทุนทางการศึกษาช่วยพัฒนาคนในประเทศ แต่เนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ภาษาจึงมีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาเพื่อประกอบการทางธุรกิจ แต่ภาษาที่ใช้มักเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป จะหาหนังสือ ตำรา หรือหลักสูตรเฉพาะ

ทางที่ช่วยปูพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการทำงานหรือประกอบกิจการให้แก่ผู้ประกอบการได้น้อยมาก ทั้ง ๆ ที่ผู้ประกอบการมีความต้องการในส่วนนี้สูง การมีพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้กลุ่มผู้ประกอบการมีความคุ้นเคยและมั่นใจ เมื่อจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ (ศิริลักษณ์ ลิ้มภักดี, 2542) สำหรับภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันจึงกลายเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เป็นอาชีพหนึ่งที่ผู้วิจัยตระหนักว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ เพราะสามารถสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความถนัด ความสนใจและการฝึกฝนเฉพาะทางในสาขาอาชีพ แต่มักจะพบว่าไม่มีการส่งเสริมหลักสูตรที่มุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพ ทั้ง ๆ ที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก จึงเป็นผลทำให้กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ดังกล่าวยังคงเป็นแรงงานที่ขาดการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและคุณภาพ ให้เป็นกำลังคนที่มีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทั้งกับตนเองและประเทศอื่น ๆ

จากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นวิทยากรของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของกลุ่มผู้ประกอบการชุมชน ว่ามีความต้องการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก จากการสอบถามความต้องการในการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 180 คน พบว่าโดยรวมมีความต้องการในการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.60) จากผลการสำรวจดังกล่าว จึงนำมาสู่ การเพิ่มสมรรถนะและพัฒนา

ศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ต้องนำสินค้าไปประกวดแข่งขันและขายในหลายพื้นที่ เช่นเมืองทองธานี และตามจังหวัดต่าง ๆ จึงต้องพบปะกับผู้คนมากมาย โดยเฉพาะชาวต่างชาติ ทั้งนี้ในปี 2558 เป็นการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยข้อมูลที่สืบเนื่องมาจากการที่กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการประชาสัมพันธ์เพื่อจำหน่ายสินค้าในสถานที่ต่าง ๆ จากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด และการจัดอบรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) อยู่บ่อยครั้ง จึงทำให้กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารในปี 2558

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มองเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษต่อกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ที่ยังขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการส่วนมากจะรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างรายได้ระดับท้องถิ่น เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหาร กลุ่มผลิตภัณฑ์จากผ้า และกลุ่มเครื่องดื่มและสมุนไพร ซึ่งผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) มีความสามารถในการผลิตสินค้าเท่านั้น แต่ยังขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร เพื่อเป็นการยกระดับสินค้าของตนให้มีคุณค่าและน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จึงจำเป็นต้องได้รับการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเร่งด่วนเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับผู้มาเยือนหรือลูกค้าหลังจากเปิดประชาคมอาเซียนแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ

ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผ้าจำนวน 75 คน กลุ่มของใช้ จำนวน 75 คน และกลุ่มอาหาร เครื่องดื่มและสมุนไพร จำนวน 75 คน รวมทั้งสิ้น 225 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ กลุ่มผ้า กลุ่มของใช้ และกลุ่มอาหาร เครื่องดื่มและสมุนไพร จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 60 คน (ใช้ตารางประมาณค่าสัดส่วนของประชากร ของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงใน ธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) ไม่แยกเพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกอบรม 2) แบบทดสอบการวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการฝึกอบรม 3) แบบสำรวจความต้องการในการเข้าร่วมอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ 5) แบบสอบถามเพื่อทราบสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล โดย 1) วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลัง โดยการทดสอบค่า t-test 2) นำข้อมูลจากแบบสอบถาม แบบสำรวจและแบบประเมิน ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์และสรุปความพึงพอใจสรุปและอภิปรายผลในรูปตารางและคำบรรยาย 3) นำข้อมูล ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา มาสรุปผลเชิงบรรยาย

สรุปงานวิจัย

1. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีสมรรถนะและศักยภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)

2. แนวทางในการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ($\bar{X} = 4.29$)

3. สมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผ้า กลุ่มของใช้ และกลุ่มอาหาร เครื่องดื่มและสมุนไพร มีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

อภิปรายผล

1. จากการใช้แบบสอบถาม เพื่อทราบสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการซึ่งแสดงถึงศักยภาพการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เนื่องจากผู้ประกอบการเคยฝึกอบรมภาษาอังกฤษมาบ้างแล้วและได้มีโอกาสสื่อสารกับชาวต่างชาติอยู่บ่อยครั้งจึงมีพื้นฐานในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารบ้างเล็กน้อย อีกทั้งต่างมองเห็นความสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการขายสินค้า จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) มีสมรรถนะเพียงพอที่จะนำไปสู่การการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Spencer and Spencer (1993) ได้กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) อัตตมโนทัศน์ (Self-Concept) ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ จะเป็นตัวผลักดันหรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ให้บุคคลสามารถ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์อ้างอิง (Criterion – Reference) หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ และการสำรวจสมรรถนะย่อมจะทำให้สามารถเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ David D. Dubois and William J. Rothwell (2004) กล่าวว่าสมรรถนะคือคุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตาม เป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคมลักษณะ นิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำ เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล (2543) กล่าวว่า การฝึกฝนหรือเพิ่มสมรรถนะในการทำงานหนึ่ง ๆ ต้องมีความรู้หรือมีข้อมูลแล้วว่าผู้ที่จะได้รับการพัฒนาศักยภาพต้องการพัฒนาด้านใด ซึ่งจะช่วย

ให้องค์กรทราบว่าคุณสมบัติหรือคุณลักษณะของผู้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพเป็นอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปพัฒนาได้ตรงตามความต้องการของผู้เข้ารับการพัฒนาศักยภาพ

จากงานวิจัยนี้ยังพบว่า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความต้องการซึ่งเป็นวิธีการที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เนื่องจากต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้าขายกับชาวต่างชาติบ่อยครั้งและเตรียมความพร้อมในการติดต่อกับชาวต่างชาติในประชาคมอาเซียน จึงต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลกที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สอดคล้องกับบุญเรือง สุนทรสลิษฐ์กุล (2553) ได้ศึกษาศักยภาพความต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้เข้าอบรมก่อนทำการอบรมในด้านต่าง ๆ โดยเป็นการศึกษาความต้องการ การฝึกอบรมอาชีพของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการของวัยแรงงาน เกี่ยวกับด้านปัจจัยนำเข้าการฝึกอบรม 2) ศึกษาความต้องการของวัยแรงงาน ด้านกระบวนการฝึกอบรม 3) ศึกษาความต้องการของแรงงาน ด้านผลลัพธ์การฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านปัจจัยนำเข้าการฝึกอบรม พบว่าหลักสูตรที่วัยแรงงานต้องการให้ฝึกอบรม คือ การวางแผนไทยเพื่อสุขภาพ ต้องการวิทยากรที่มีความสามารถในเรื่องที่สอน 2) ด้านกระบวนการฝึกอบรม พบว่า วิธีการฝึกอบรมที่ต้องการ คือ การฝึกอบรมแบบสาธิต ระยะเวลาในการฝึกอบรม จำนวน 1-2 วัน สื่อในการฝึกอบรม คือ เอกสารประกอบการฝึกอบรม และ 3) ด้านผลลัพธ์การฝึกอบรม ต้องการให้มีการประเมินหลังการฝึกอบรม โดยประเมินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผู้รับการฝึกอบรมที่มีผลต่อการทำงาน และมีการติดตามผลการนำความรู้ไปใช้หลังการฝึกอบรมโดยการสอบถามผู้รับการฝึกอบรม นอกจากนี้มนัณเฑียร บุญช่วย (2554) ได้ศึกษาถึงความต้องการของการพัฒนาอาชีพสตรีในชุมชนแออัดเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามความต้องการพัฒนาอาชีพ 4 ด้าน คือ ความรู้ ด้านการประดิษฐ์ ความรู้ด้านการประกอบอาหาร ความรู้ด้านการเกษตร และความรู้ด้านการพาณิชย์ ผลการศึกษา พบว่า สตรีส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาอาชีพ 4 ด้าน ดังนี้ คือ 1) ด้านประดิษฐ์ ส่วนใหญ่ ต้องการเรียน การปักจักร การประดิษฐ์สิ่งของวัสดุเหลือใช้ การประดิษฐ์ดอกไม้ การประดิษฐ์เครื่องใช้ในครัวเรือน การทำกรอบรูปและรูปภาพ และการจัดดอกไม้ 2) ด้านการประกอบอาหาร ส่วนใหญ่ ต้องการเรียน การทำขนมหวานการแปรรูปอาหารเครื่องดื่มจากพืชและผลไม้ต่าง ๆ การทำเค้กและขนมปัง การทำอาหารว่าง การถนอมอาหาร การแกะสลักและการจัดอาหาร 3) ด้านการเกษตร ส่วนใหญ่ ต้องการเรียน การเพาะชำไม้ดอกไม้ประดับ และการปลูกสวนครัวลอยฟ้า 4) ด้านพาณิชย์ ส่วนใหญ่ ต้องการเรียนบัญชี

พิมพ์ดีดไทย-อังกฤษ และเสริมสวย สำหรับเวลาในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาอาชีพนั้น สตรีส่วนใหญ่ต้องการเรียนในช่วงเวลาเย็น ระหว่าง 17.00-20.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ว่าง ส่วนวันที่ต้องการให้จัดฝึกอบรมนั้น สตรีต้องการให้จัดในวันหยุด และต้องการให้จัดฝึกอบรมในชุมชน เมื่อฝึกอบรมแล้วต้องการให้มีการประเมินผล โดยการสอบปฏิบัติและได้รับวุฒิบัตรเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฝึกด้วย

2. แนวทางการเพิ่มสมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าทักษะที่กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนต้องการพัฒนา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ต้องการให้มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดโครงการอบรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.16$) และ ต้องการให้มีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน ($\bar{X} = 4.08$) แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดเพื่อนำไปในการสื่อสารค้าขายสินค้ากับชาวต่างชาติ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ สุมนิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนที่มีความสำคัญต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมาย และความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยควรเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดในปัจจุบัน ได้หันมายึดแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวัน และให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมายด้วย ดังที่ Little wood (1985) กล่าวว่า iva แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องพบเจอกับการสื่อสาร ซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ Widdowson (1979) ที่กล่าวว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้อย่างใดก็ได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น

3. สมรรถนะและศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์

ชุมชน (OTOP) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผ้า กลุ่มของใช้ และกลุ่มอาหาร เครื่องดื่มและสมุนไพร มีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเรือง ชื่นสุวิมล (2553) ได้ศึกษาการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมโดยมีกลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นพนักงานโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการที่หลากหลาย อีกทั้งมีแรงจูงใจหรือแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันโดยกลุ่มตัวอย่างแรกมีการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการใช้งานเป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 36) รองลงมาคือ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานเพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 34.5) โดยกลุ่มพนักงานที่มีการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คือกลุ่มพนักงานบริการทั่วไป (ร้อยละ 73) โดยรูปแบบการเรียนเพิ่มเติมมีทั้งการเรียนที่สถาบันสอนภาษาอังกฤษและเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานโรงแรม และข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม นำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติและเพื่อใช้เป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ ผู้ประกอบการ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. ความพึงพอใจต่อการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิทยากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) ด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) และ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) มีความพึงพอใจต่อการอบรมเนื่องจากวิทยากรมีชาวต่างชาติและวิทยากรชาวไทยคอยช่วยเหลือ หากผู้ประกอบการไม่เข้าใจภาษาอังกฤษขณะทำการฝึกอบรม อีกทั้งมีการวางแผนในเตรียมการอบรมและจัดเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการ มีการวัดและประเมินผลความสามารถก่อนและหลังการฝึกอบรมทำให้เห็นพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับพิชัย สุขเลิศ (2543) ได้กล่าวว่า วิธีการฝึกอบรมมีหลายวิธี แต่ละวิธีก็มีจุดเด่นและจุดด้อยที่แตกต่างกัน ดังนั้นวิทยากรผู้ฝึกอบรมต้องเลือกใช้วิธีต่าง ๆ ให้เหมาะสม หลังจากการฝึกอบรมควรมีการแจ้งคะแนนให้ผู้เข้าอบรมได้ทราบถึงพัฒนาการของตนเอง โดยวิธีการฝึกอบรมมีหลายวิธีดังนี้ 1) เทคนิคแบบห้องเรียน ได้แก่ การบรรยาย

การระดมสมอง การปฐนาภิสนา (Colloquy) การอภิปรายเป็นคณะ การบรรยายเป็นคณะ (Symposium) 2) เทคนิคแบบกลุ่ม ได้แก่ กรณีศึกษา วิธีประสบเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Process) การฝึกปฏิบัติงานในเวลาจำกัด (In basket) การประชุมแบบผึ้ง (Buzz Group) การอภิปรายเป็นกลุ่มหรือคณะ การแสดงบทบาทสมมุติ การประชุมในลักษณะแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน (Forum) การฝึกอบรมแบบการใช้ความรู้สึกไวต่อพฤติกรรมของผู้อื่น (Sensitivity Training) การจำลองสถานการณ์ เกม การฝึกอบรมตามตัวแบบหรือรูปแบบ (Models) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาคลินิก การประชุมซินดิเกต (Syndicates) การวิเคราะห์การติดต่อซึ่งกันและกัน (Transactional Analysis) 3) การสอนงาน การฝึกอบรมโดยวิธีสอนงาน การฝึกอบรมโดยวิธีการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมโดยวิธีสร้างความสัมพันธ์ในงาน การฝึกอบรมโดยวิธีปฏิบัติงานจริง การฝึกสอนในลักษณะเป็นโค้ช (Coaching) 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การสอนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป การศึกษาทางไปรษณีย์ 5) เทคนิคการสังเกตการณ์ เช่น ทดสอบศึกษา การร่วมจัดทำระบบกับผู้จัดการ (Secondment and Attachment)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้กระบวนการฝึกอบรม ถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการเพิ่มความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ซึ่งนักวิชาการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวทางในการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษไปใช้ฝึกกับอบรมกลุ่มอาชีพอื่นได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการต่อยอดจากงานวิจัยเดิมโดยนำเทคนิควิธีการใหม่เพิ่มเติม เช่น การจำลองสถานการณ์ เกม หรือการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้นที่ทันสมัย เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความรู้และทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว แต่ยังขาดความเชี่ยวชาญและขาดการนำเทคนิคการสอนการฝึกอบรมมาใช้ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนด้วย เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาภาษาอังกฤษ

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับการฝึกอบรมการใช้ภาษาอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย ทั้งนี้ เพราะจะช่วยให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน มีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่หลากหลาย เพิ่มความมั่นใจ และสามารถใช้ภาษาต่าง ๆ เพื่อสื่อสารกับคนต่างชาติได้ทั่วโลก

เอกสารอ้างอิง

- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2543). *ปัญหาและความต้องการ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทเอ็กโกเอ็นจิเนียริงแอนด์เซอร์วิสจำกัด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- บุญเรือง ชื่นสุวิมล. (2553). *เทคนิคการจัดฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- บุญเรือง สุนทรสลิษฐ์กุล. (2553). *ความต้องการการฝึกอบรมอาชีพของผู้ใช้แรงงานในจังหวัดแพร่*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- พิชัย สุขเลิศ. (2543). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- มณฑียร บุญช่วย. (2554). *ความต้องการของการพัฒนาอาชีพสตรีในชุมชนแออัดเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพายัพ).
- ศิริลักษณ์ ลิ้มภักดี. (2542). *ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สุมินตรา อังวัฒนกุล. (2537). *ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้างภักดี.
- David D. Dubois & William J. Rothwell. (2004). *Educational Research : Fundamentals for the Consumer*. New York: Harper Collins College Publishers.
- Little wood. (1985). *Approaches and Methods in Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Spencer & Spencer. (1993). *Critical Transitions : Human Capacity Development Across the Lifespan*. EDC (Education Development Center), UNDP (United Nations Development Program).

Widdowson. (1979). *Development of Technical English Lessons Based on Problem - Based Learning to Increase Listening-Speaking Ability and Critical Thinking of Diploma Level Students*. (Master of Education, Graduate School, Chiang Mai University).

Translated Thai References

Decha Thechawutthanapaisarn. (2000). *The Problems and Needs in English for Communication of staff in EGCO Engineering and Service Co., Ltd.* (Master's thesis, Department of Arts in English for Communication, Graduate School, Burapha University).

Boonruang Chunwamon. (2010). *The Efficient Training Management Technique*. Bangkok: SE-EDUCATION Public Company Limited.

Boonruang Sunthonsalitkul. (2010). *The Need in Career Training of Worker in Phrae*. (Master's Thesis, Program in Economics, Graduate School Chiang Mai University).

Phichai Sukloet. (2000). *Teaching and Learning Language for Communication*. (Master's thesis, Department of Arts in English and Communication, Graduate School, Chiangmai University).

Monthian Boonchuay. (2011). *The Need in Career Development of Women Group in Squatter Yanawa Community, Bangkok*. (Master's Thesis, Program in Economics, Graduate School, Payap University).

Siriluk Limpukdi. (1999). *English for Communication*. Bangkok: SE-EDUCATION Public Company Limited.

Mantra Ungkawatthanakul. (1994). *English for Communication in Career Working*. Bangkok: Natang Su Lok Kwang Pakdee Co., Ltd.

David D. Dubois & William J. Rothwell. (2004). *Educational Research : Fundamentals for the Consumer*. New York: Harper Collins College Publishers.

Little wood. (1985). *Approaches and Methods in Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.

Spencer & Spencer. (1993). *Critical Transitions : Human Capacity Development Across the Lifespan*. EDC (Education Development Center), UNDP (United Nations Development Program).

Widdowson. (1979). *Development of Technical English Lessons Based on Problem - Based Learning to Increase Listening-Speaking Ability and Critical Thinking of Diploma Level Students*. (Master of Education, Graduate School, Chiang Mai University).